

den økonomiske byrde af eksempelvis maskiner og bygninger, som købet af ejendommen indelbar for den oprindelige ejendomskøber?»

Svar (21/6 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Efter reglerne i § 13, stk. 3, i landbrugsloven er det en betingelse for at opnå en fortrinsstilling til suppleringsjord, at den pågældende vil erhverve jorden til en pris, der svarer til sædvanlig handelspris for landbrugsjord af tilsvarende bonitet i området.

Hvis en nabolandmand ønsker fortrinsstilling til en del af jorderne til en landbrugsejendom, er udgangspunktet også, at den pågældende skal erhverve jorderne til sædvanlig handelspris, dvs. samme pris, som ville kunne opnås, hvis jorden blev fraskilt og afhændet til anden side uden anvendelse af fortrinsreglerne.

Begrebet sædvanlig handelspris indebærer således bl.a., at den pågældende i visse situationer også må være med til at bære den økonomiske byrde, der fremkommer, fordi en overdragelse af jorderne efter fortrinsreglerne vil medføre en værdiforringelse af restejendommen, inklusive bygninger og driftsmidler.

Spm. nr. S 2497

Til justitsministeren (6/6 96) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Vil ministeren redegøre for, i hvor mange love offentlige myndigheder ved brug af formuleringer som »ved politiets hjælp« eller »politiet yder bistand« eller tilsvarende formuleringer indirekte gives adgang til borgernes boliger eller ejendom uden retskendelse i tilfælde, hvor den offentlige myndighed i forhold til grundlovens § 72 ellers ikke ville have haft adgang uden retskendelse eller direkte undtagelser, som oplyst af ministeren i svar på spørgsmål nr. 34, stillet gennem Retsudvalget (alm. del – bilag 67)?«

Begrundelse

Antallet af direkte undtagelser fra grundlovens § 72 har været stigende, men indirekte undta-

gelser kan både lovgivningsmæssigt og retssikkerhedsmæssigt vække bekymring. Derfor ønskes en tydelig adskillelse af, hvornår en lov reelt virker som en undtagelse fra grundloven. Såfremt formuleringer som »ved politiets hjælp« og lignende i praksis er en undtagelse fra grundloven, bør dette være præciseret i hver enkelt lov, således at der hverken for lovgivere eller for befolkning kan herske tvivl om graden af undtagelser fra grundloven.

Svar (24/6 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som anført i Justitsministeriets besvarelse af 8. januar 1996 af spørgsmål nr. 34 fra Folketingets Retsudvalg (alm. del – bilag 67) findes der i lovgivningen en række bestemmelser, som udtrykkelig hjemler offentlige myndigheder adgang til privat ejendom m.v. uden retskendelse. I besvarelsen er det nævnt, at der ved en søgning i Retsinformations database er fundet frem til 111 love, som indeholder bestemmelser af denne karakter.

Herudover findes der i lovgivningen en række bestemmelser, som ikke udtrykkeligt fraviger kravet om retskendelse, men som med forskellige formuleringer bestemmer, at politiet yder bistand ved udøvelsen af de kontrolbeføjelser, som i loven er tillagt den pågældende myndighed.

Spørgsmålet om, hvorvidt sådanne bestemmelser må forstås som en fravigelse af kravet om retskendelse i grundlovens § 72, er behandlet en række steder i den forfatningsretlige litteratur. Der henvises bl.a. til Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954), side 622, note 2, Peter Germer, Juristen 1967, side 133 ff., samme, Statsforfatningsret (2. udg., 1995), side 226, Max Sørensen, Statsforfatningsret (2. udg. ved Peter Germer, 1973), side 366, Henrik Zahle, Dansk Forfatningsret 3 (1989), side 195 ff., og Betænkning 1039/1985 om Tvangsindgreb uden for Strafferetsplejen.

Som det fremgår heraf, må spørgsmålet om, hvorvidt de omhandlede politibistandsbestemmelser indebærer en fravigelse af kravet om retskendelse, bero på en konkret fortolkning af den pågældende lov. Det er derfor ikke muligt at give et generelt svar.

Det tilføjes, at regeringen som følge af forespørgselsdebatten og vedtagelsen den 21. maj 1996 af den motiverede dagsorden (D 84) inden